

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/55/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200499
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200499.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: KSR - Kameňolomy SR, s.r.o., Neresnícka cesta 3, Zvolen, IČO: 31 559 123, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Ulianko & Holčík, s.r.o., Námestie SNP 41, Zvolen, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, IČO: 30 416 094, za účasti: Železnice Slovenskej republiky, Generálne riaditeľstvo, Klemensova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 07501/2013/SŽDD/z.02289 zo dňa 11.01.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 67/2013 - 42 zo dňa 6. marca 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 1S/67/2013-55 zo dňa 5. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/67/2013-42 zo dňa 6. marca 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 1S/67/2013-55 zo dňa 5. mája 2014 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom zo dňa 06.03.2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 05.05.2014 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v celom rozsahu zamietol žalobný návrh zo dňa 19.03.2013, ktorým sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 07501/2013/SŽDD/z.02289 zo dňa 11.01.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Úradu pre reguláciu železničnej dopravy č. 7650/12/S4-S-Dr zo dňa 08.11.2012, o nevyhovení návrhu na obnovu konania a predmetné prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Návrh na obnovu konania sa týkal administratívneho konania vo veci stavby dráhy ŽSR, Modernizácia železničnej trate Nové mesto nad Váhom - Púchov ŽKM 100, 500 - 159, 100 na traťovú rýchlosť 160 km/h - 4. etapa, stavba č. PS/SO: SO 34-32-03 „Trenčianska Teplá, Dubnica nad Váhom, železničný zvršok - demontáž“, v ktorom bolo dňa 03.03.2008 vydané stavebné povolenie pod. č. 6299/07/ŠSÚ/S-Dr, právoplatné 28.04.2008.

Rozsudok krajského súdu s poukazom na opísaný priebeh správneho konania ako aj právnu úpravu obnovy konania v zmysle § 62 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku hodnotil tvrdenú novú skutočnosť, že v dôsledku vydania stavebného povolenia bol žalobcovi znemožnený jediný možný prístup nákladnými vozidlami na štrkovňu, t.j. lokalitu kde vykonáva banskú činnosť, o ktorej podľa žalobcu správny orgán rozhodujúci o stavebnom povolení nemusel mať vedomosť, (nakolko sa s touto skutočnosťou v odôvodnení stavebného povolenia nevysporiadal) v nadväznosti na úpravu § 59 a § 139 Stavebného zákona tak, že nepovažoval za dôvodné tvrdenie o upretí postavenia účastníka správneho konania, nakolko z predloženého spisového materiálu vyplýva, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, ktorých vlastníkom je spoločnosť Kameňolomy SR, s.r.o., Zvolen, nemajú spoločnú hranicu s pozemkami, na ktorých je umiestnená povolená stavba a rovnako nie sú ani susednou stavbou v zmysle § 139 ods. 2 písm. d/ Stavebného zákona, nakolko medzi nimi a povolenou stavbou sa nachádzajú pozemky patriace tretím osobám, derivačný kanál Váhu, účelové komunikácie povodia Váhu a stavba diaľnice. Spoločnosť žalobcu teda nemohla mať v stavebnom konaní postavenie účastníka stavebného konania z titulu vlastníctva susediaceho pozemku.

Opravným uznesením zo dňa 05.05.2014 bola odstránená nezrovnalosť v písomnom vyhotovení rozsudku spočívajúca v nesprávnom uvedení splnomocneného zástupcu príbratého účastníka konania.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca a namietal nezákonnosť, zmatečnosť a nespravodlivosť rozsudku vychádzajúceho z neúplne zisteného skutkového stavu, vydaného na základe nesprávneho právneho posúdenia, bez dostatočného vysporiadania sa so žalobnými dôvodmi. Namietaný nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia považuje za zásah do svojho práva na spravodlivý súdny proces, pričom za zásadné pochybenie považuje, že krajský súd neuviedol, ktoré zo žalobných dôvodov nepovažuje za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku. Zároveň považuje za nedostatočne odôvodnený vyslovený právny záver o tom, že vzhľadom na neexistenciu spoločnej hranice medzi dotknutými nehnuteľnosťami nemohol mať postavenia účastníka v stavebnom konaní, zvlášť v situácii, keď tento je rozporný s ust. § 139 ods. 2 písm. d/ Stavebného zákona. V situácii, keď zamedzením jediného príjazdu do areálu štrkovne (zrušením železničného priestestia, resp. nevybudovaním dostatočne dimenzovaného podjazdu) došlo k dotknutiu práva na užívanie stavieb, pričom s týmto špecifickým a zásadným argumentom sa súd nevysporiadal, rovnako ako sa nevysporiadal s otázkou, či vo veci nerozhodoval vylúčený orgán, nakolko žalovaný je zriaďovateľom stavebníka.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť, nakolko žalobca sa dostatočne, aj keď stručne, vysporiadal s dôvodmi zamietnutia návrhu na obnovu konania, v tomto konaní nebolo dôvodné znovu posudzovať skutočnosti a dôkazy prezentované žalobcom v správnom konaní.

Účastník Železnice Slovenskej republiky, príbratý do konania postupom v zmysle § 250 ods. 1 OSP z titulu stavebníka v dotknutom stavebnom konaní, sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu treba zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 244 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Podľa § 62 zákona č. 71/1967 Správneho poriadku

(1) Konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh

účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

(2) Správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.

Podľa § 63 zákona č 71/1967 Zb. Správneho poriadku

(1) Obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

(2) V návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiacie o tom, že návrh je podaný včas.

(3) Návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty (§ 28) nemožno odpustiť.

(4) Po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia možno podať návrh na obnovu konania alebo obnovu konania nariadiť len vtedy, ak sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

V prejednávanej veci bolo včas podanou žalobou podľa druhej hlavy piatej časti občianskeho súdneho poriadku napadnuté rozhodnutie Úradu pre reguláciu železničnej dopravy zo dňa 08.11.2012, o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy stavebného konania vo veci stavebného povolenia č. 6299/07/ŠSÚ/S-Dr zo dňa 03.03.2008.

Žalobca návrhom na obnovu konania podaným na Úrad pre reguláciu železničnej dopravy, sekcia špeciálneho stavebného úradu, Bratislava (ďalej len „prvostupňový orgán“) dňa 28.04.2011 žiadal povolenie obnovy konania, ktorým Úrad pre reguláciu železničnej dopravy povolil stavebníkovi, Železnice Slovenskej republiky, stavebným povolením vydaným začiatkom roka 2008 v im neznámom konaní, uskutočniť časť stavby dráhy „ŽSR Modernizácia železničnej trate Nové mesto nad Váhom - Púchov, ŽKM 100, 500 - 159, 100 na traťovú rýchlosť 160 km/h - 4. etapa, ÚČS 34. traťový úsek Trenčianska Teplá - Dubnica nad Váhom, SO 34-32-03 TÚ Trenčianska Teplá - Dubnica nad Váhom železničný zvršok - demontáž“. Uviedol, že v tomto konaní im ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť zúčastniť sa na konaní a toto mohlo mať podstatný vplyv na rozhodovanie pričom nebolo možné ani urobiť nápravu v odvolacom konaní, keďže sa o rozhodnutí a jeho obsahu žalobca dozvedel až vo februári 2011. Stavebný úrad nedostatočne zistil skutkový stav, keďže navrhovateľ nemal možnosť podávať odvolania, návrhy ani vyjadrenia. Ako výlučný vlastník nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k.ú. J., evidovaných na LV č. XXXX, na ktorých je vybudovaný areál štrkovní v jeho vlastníctve,

vykonáva tam podnikateľskú činnosť, pričom jediným možným prístupom k štrkovni bola cesta prechádzajúca cez železničné priecestie v miestnej časti L., obce O.. Zrušením železničného priecestia v km 133,820 bol žalobcovi odňatý jediný možný prístup pre nákladné vozidlá k štrkovni, čím došlo k obmedzeniu jeho podnikateľskej činnosti. Za dôvod na obnovu konania považoval nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania (za tie evidentne považuje tvrdenie, že zrušením sporného železničného priecestia mu bol odňatý jediný možný prístup k prevádzke štrkovne). K doručovaniu verejnou vyhláškou v stavebnom konaní uviedol, že ani tento spôsob doručovania nevylučuje, že došlo k ujme na jeho právach účastníka stavebného konania tým, že mu bol a odňatá možnosť zúčastniť sa na konaní. Doručovať verejnou vyhláškou je možné iba účastníkom konania, avšak správne orgány ho v čase vedenia (stavebného) konania nepovažovali za účastníka konania, preto mu verejnou vyhláškou nemohlo byť doručované. Poukázal na konania vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/86/2010 a Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 8Cob/163/2010, v ktorých sa po uzatvorení železničného priecestia od príslušných obcí domáhal umožnenia prechodu cez ich územia náhradnou cestou, ktorej využitie bolo obmedzené zákazovými značkami.

Rozhodnutím Úradu pre reguláciu železničnej dopravy, sekcia špeciálneho stavebného úradu, Bratislava (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. 2150/2011 - S4/Dr.Hr zo dňa 05.05.2011 bol zamietnutý návrh na obnovu konania z dôvodu, že žalobca nespĺňa podmienky pre uznanie za účastníka konania v zmysle § 14 Správneho poriadku v spojení s ust. 59 Stavebného zákona. Okrem toho, povolená stavba zahŕňa v uvedenom úseku aj zrušenie troch úrovňových železničných priecestí, sporné priecestie bolo nahradené podchodom, pričom žiadne zo zrušených priecestí v danom úseku nebolo zrušené bez náhrady. Na stavbu podchodu bolo dňa 02.03.2011 vydané užívacie povolenie. Proti rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 05.05.2011, podal žalobca dňa 25.07.2011 odvolanie. V súvislosti s odvolacím konaním bol žalobca vyzvaný na predloženie dokladov osvedčujúcich jeho nárok na priznanie postavenia účastníka predmetného stavebného konania.

Rozhodnutím č. 5057/11-S4/S-Dr zo dňa 30.09.2011 stavebný úrad žalobcovi nepriznal postavenie účastníka stavebného konania na stavbu dráhy ŽSR Modernizácia železničnej trate Nové mesto nad Váhom - Púchov, vydaného pod č. 6299/07-ŠSÚ/S-Dr dňa 03.03.2008. Na základe odvolania žalobcu bolo toto rozhodnutie žalovaného zo dňa 28.11.2011, č. 26104/2011/SŽDD/62231 zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému orgánu na nové konanie a rozhodnutie.

Rozhodnutím zo dňa 21.12.2011, č. 6405/11-S4/S-Dr stavebný úrad žalobcovi opätovne nepriznal postavenie účastníka stavebného konania na predmetnú stavbu. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie dňa 12.01.2012, na základe ktorého žalovaný aj nové rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka zrušil rozhodnutím č. 8394/2012/SŽDD/8511 zo dňa 08.02.2012 a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie ako nedostatočne odôvodnené, nakoľko stavebný úrad neskúmal podmienky povolenia obnovy konania, ale obmedzil sa iba na vyžadovanie dokladov osvedčujúcich dôvodnosť priznania postavenia účastníka konania. Žalovaný uložil stavebnému úradu v novom konaní presne a úplne zistiť skutočný stav veci, dôsledne sa riadiť ustanoveniami stavebného zákona upravujúcimi inštitút účastníka stavebného konania, ustanoveniami správneho poriadku týkajúcimi sa obnovy konania a rozhodnutie náležite odôvodniť.

Rozhodnutím zo dňa 07.03.2012, č. 812/12-S4/S-Dr stavebný úrad opätovne zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu, že nebolo preukázané, že po nadobudnutí právoplatnosti predmetného stavebného povolenia vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mali podstatný vplyv na vydané stavebné povolenie, rovnako nebolo preukázané, že žalobcovi ako účastníkovi stavebného konania bola odňatá možnosť zúčastniť sa na konaní, nakoľko oznámenie o začatí stavebného konania ako aj samotné rozhodnutie boli doručované verejnou vyhláškou. Tvrdenie, že ten ako účastník správneho konania sa o ňom nedozvedel, je právne irelevantné.

Na základe odvolania žalobcu bolo toto rozhodnutie zrušené rozhodnutím žalovaného č. 8394/2012/SŽDD/26113 zo dňa 07.05.2012 a vec bola vrátená stavebnému úradu na nové konanie z

dôvodu nedostatku výroku rozhodnutia, ktorý neobsahuje ustanovenie právneho predpisu, na základe ktorého bol návrh zamietnutý, odôvodnenie je zmätočné, navzájom si protirečí, nie je uvedené, na základe čoho dospel stavebný úrad k záverom, že nie je preukázané, že by žalobca mal byť účastníkom stavebného konania a že nie je preukázané, aké nové skutočnosti alebo dôkazy bral správny orgán do úvahy.

Rozhodnutím č. 3305/12-S4/S-Dr zo dňa 21.06.2012 stavebný úrad zamietol návrh na obnovu stavebného konania z dôvodu, že žalobcovi ako účastníkovi stavebného konania bolo riadne doručené cestou verejnej vyhlášky tak oznámenie o začatí stavebného konania ako aj rozhodnutie o povolení stavby. V stavebnom konaní neboli z jeho strany vznesené žiadne námietky. Predmetné železničné priecestie bolo zrušené na základe právoplatného rozhodnutia ešte v r. 2003, jeho zrušenie teda nie je možné považovať za novú skutočnosť, ako dôvod na povolenie obnovy konania. Spochybnil tvrdenia žalobcu, že návrh na obnovu konania bol podaný v rámci trojmesačnej subjektívnej lehoty ktorá mala plynúť od polovice februára 2011, nakoľko z poukazov na obsah návrhov uvedených v rozhodnutí Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36Cb/86/2010 vyplýva, že už v roku 2010 mal žalobca vedomosť o zrušení železničného priecestia, nakoľko to bol dôvod na podanie návrhu, ktorým sa v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín domáhal umožnenia užívania inej cesty v k. ú. Mesta J., čo mu bolo znemožnené dopravným obmedzením. Vzhľadom na podanie návrhu na obnovu konania po uplynutí subjektívnej lehoty a skutočnosť, že neexistujú zákonné dôvody na obnovu konania, bol návrh na obnovu konania zamietnutý.

V odvolacom konaní bolo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na obnovu konania zrušené rozhodnutím žalovaného č. 8394/2012/SZDD/49281 zo dňa 31.08.2012 a vec bola vrátená stavebnému úradu na ďalšie konanie z dôvodu, že vo výroku rozhodnutia nebolo uvedené, na základe ktorého zákonného ustanovenia bol návrh zamietnutý (s poukazom na ust. § 63 Správneho poriadku upravujúceho konanie o obnove), odôvodnenie rozhodnutia uvádzalo, že žalobcovi ako účastníkovi stavebného konania nebola odňatá možnosť realizovať práva účastníka konania, čo je v rozpore so zisteniami z ústneho pojednávania, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akých skutočností prvostupňový orgán k tomuto zisteniu dospel. Prvostupňovému správneému orgánu bolo uložené zistiť skutočný stav veci, vysporiadať sa s otázkou, či žalobca bol alebo nebol účastníkom správneho konania a aplikovať právnu úpravu rozhodovania o návrhu na obnovu konania.

Rozhodnutím č. 7650/12-S4/S-Dr zo dňa 08.11.2012 stavebný úrad opätovne zamietol návrh žalobcu na obnovu stavebného konania. Svoje rozhodnutie oprel o zistenie, že stavebné konanie vo veci líniovej stavby (v rámci, ktorého bolo doručovanie vykonávané aj cestou verejnej vyhlášky v zmysle § 61 ods. 4 Stavebného zákona) bolo ukončené vydaním stavebného povolenia zo dňa 03.03.2008 pod č. 6299/07-ŠSÚ/S-Dr, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.04.2008, pričom v konaní neboli zo strany žalobcu vznesené žiadne námietky ani pripomienky. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cb/86/2010-88 predloženého žalobcom je zrejmé, že sám uviedol, že „...prístup (cez sporné železničné priecestie) nie je odo dňa 07.05.2010 možné využívať, nakoľko je zatarasené z dôvodu realizácie projektu s názvom Modernizácia železničnej trate...". Táto skutočnosť vyvracia tvrdenie žalobcu uvedené v návrhu na obnovu konania, že trojmesačná subjektívna lehota začala plynúť v polovici februára 2011 keď sa mal z počutia dozvedieť že takéto rozhodnutie malo byť vydané. Potrebné informácie mohol získať z označenia stavby obsahujúceho identifikačné údaje v zmysle podmienok stavebného povolenia. Okrem toho v čase povoľovania stavby existovali k štrkovni ešte minimálne dve prístupové cesty využívané žalobcom. Návrh na obnovu konania bol zamietnutý z dôvodu, že bol podaný v rámci objektívnej lehoty ale po uplynutí subjektívne trojmesačnej lehoty a z dôvodu, že žalobca nebol účastníkom stavebného konania, nakoľko povoľovaná stavba je na pozemkoch, ktoré nemajú spoločnú hranicu s pozemkami navrhovateľa, nie je ani susednou stavbou, nakoľko medzi ňou a povoľovanou stavbou sa nachádzajú pozemky patriace tretím osobám, derivačný kanál Váhu, účelové komunikácie povodia Váhu a teleso diaľnice. V odvolacom konaní bolo toto rozhodnutie napadnutým rozhodnutím žalovaného č. 07501/2013/SŽDD/z.02289 zo dňa 11.01.2013 potvrdené.

Krajský súd v potvrdzujúcom rozsudku všeobecne uviedol, že dôvodom pre obnovu konania je

existencia závažných skutočností, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutia, pričom spravidla pôjde o nedostatočné zistenie skutkového stavu alebo porušenie takých procesných podmienok, ktoré vyvolávajú pochybnosti o objektivite správneho konania. Účelom obnovy konania je odstránenie uvedených nedostatkov a vydanie nového meritórneho rozhodnutia, samozrejme pri dodržaní podmienok povolenia obnovy konania ustanovené správnym poriadkom. V konkrétnostiach sa obmedzil na stručné skonštatovanie, že žalobca neosvedčil v konaní relevantným spôsobom žiadnu zo zákonom vyžadovaných podmienok pre povolenie obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Tomuto predchádzalo vyslovenie záveru, že vzhľadom na opísanú situáciu nehnuteľností vo vzťahu k líniovej stavbe (neexistencia spoločnej hranice) žalobca nemohol mať v stavebnom konaní postavenie účastníka konania, jeho tvrdenia teda logicky nemohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku.

Je treba prisvedčiť odvolaniu podanému žalobcom, že takto vyslovený záver je v rozpore s predtým citovaným ust. § 139 ods. 2 písm. d/ Stavebného zákona. Rovnako je treba prisvedčiť odvolacej námietke, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je neurčité, zmätočné, bez logického súvisu. Krajský súd iba skonštatoval spochybniteľný záver, že vzhľadom na neexistenciu spoločnej hranice dotknutých pozemkov žalobca nemohol mať v stavebnom konaní postavenie účastníka správneho konania a nijako neodôvodnený záver, že žalobca neosvedčil relevantným spôsobom žiadnu zo zákonom vyžadovaných podmienok pre povolenie obnovy konania. Z tohto hľadiska je dôvodná námietka arbitrárnosti rozsudku krajského súdu, čo je v rozpore s právom na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však nepovažuje za dôvodnú námietku nevysporiadania sa s rozhodovaním žalovaného, ktorého vo vzťahu k stavebnému úradu treba považovať za vylúčený orgán, nakoľko rozhodoval o žiadosti stavebníka, ktorého je zriaďovateľom, resp. kreuje jeho štatutárne orgány, nakoľko táto námietka (naviac nemajúca žiadnu oporu ani v právnej úprave, ani v judikatúre) nebola uvedená v žalobných dôvodoch.

Krajskému súdu je treba vytknúť, že pri skúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu žalobných dôvodov (odňatie práva na spravodlivý proces v nadväznosti na upretie práva na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, nevysporiadanie sa s otázkami sporného účastníctva, riadneho doručovania a nemožnosti iného prístupu do štrkovne v rámci stavebného konania) vo vzťahu k právnej úprave v zmysle § 63 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Správneho poriadku) neodôvodnil vyslovený záver o nepreukázaní žiadnej z dvoch zmieňovaných podmienok, resp. dôvodov pre obnovu konania. Je možné, že z vysloveného záveru o nevzniknutí účastníctva v stavebnom konaní krajský súd mohol vyvodzovať nepreukázanie odňatia možnosti konať v stavebnom konaní ako dôvodu v zmysle § 62 ods. 1 písm. c/ OSP. Nijako sa nevysporiadal s právnou úpravou a judikatúrou slovenských súdov k námietke, že napriek neexistencii spoločnej hranice štrkovňa žalobcu spĺňa podmienky pre uznanie za „susednú nehnuteľnosť“ v zmysle § 139 ods.2 písm. d/ Stavebného zákona, ako kritérium účastníctva v stavebnom konaní, pričom samozrejme nemožno opomenúť povinnosť majiteľa tvrdenej susednej stavby preukázať, že užívanie tejto stavby môže byť navrhovanou stavbou dotknutá a následnú povinnosť tak správnych orgánov ako aj súdu tieto tvrdenia právne vyhodnotiť.

V protiklade s vyššie uvedeným je ďalšia časť odôvodnenia, obsahujúca úvahy týkajúce sa nepreukázania existencie nových skutočností a dôkazov, v zmysle § 63 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku, čo by nasvedčovalo tomu že krajský súd pripúšťa, že žalobca bol (v nadväznosti na argument doručovania verejnou vyhláškou pri líniových stavbách) považovaný za akceptovaného účastníka konania. Treba pripomenúť, že otázka požiadavky a dôsledkov doručovania vyhláškou pri líniových stavbách bola v judikatúre súdov riešená (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžp/20/2011 zo dňa 14.12.2011, 3Sžo/125/2009 zo dňa 21.01.2009, nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 22/06 zo dňa 01.10.2008).

Podľa § 157 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný),

prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie treba z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda aj právo účastníka konania (teda aj účastníka pribratého do konania) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj ESLP, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad". (napr. *Georgidias v. Grécko* z 29.05.1997, *Recueil III/1997*). ESLP však zároveň pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porov. napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 09.12.1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B). Aj podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 380/08, sp. zn. III. ÚS 172/2010, či sp. zn. II. ÚS 537/2010 - www.concourt.sk).

Vychádzajúc z uvedeného, aj v správnom súdnictve je nesporne obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR právo žalobcu na také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré bude odpovedať na žalobné dôvody, ktoré súd neuznal za opodstatnené. Postup krajského súdu, keď sa v rozhodnutí dostatočným spôsobom nevysporiadal so žalobnými dôvodmi, požiadavkám na riadne odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nie je prejavom aplikačnej a interpretačnej dostatočnosti konajúceho všeobecného súdu, nedáva zrozumiteľným spôsobom odpoveď na námietky účastníka konania uvedené v jeho vyjadrení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky musel vzhľadom na uvedené konštatovať, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu nie je v súlade s § 157 ods. 2 OSP.

Za danej situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za pochybenie, aj to, že krajský súd si postupom v zmysle § 250d ods. 1 OSP nevyžiadal okrem administratívneho spisu vo veci obnovy konania aj administratívny spis týkajúci sa vecne súvisiaceho stavebného konania (ktorý nevyhnutne musel byť podkladom pre rozhodovanie o obnove konania), ktorý je zásadným podkladom pre vyvodenie záverov o dôvodnosti priznania postavenia účastníka konania, preukazovaní nedoručovania v stavebnom konaní ako dôsledku upretia postavenia účastníka správneho konania, ale napríklad aj včasnosti podania návrhu na obnovu konania.

Ak sa teda v posudzovanej veci krajský súd riadne nevysporiadal so všetkými podstatnými námietkami

účastníka konania, nezabezpečil si v potrebný vecne súvisiaci administratívny spis, postupoval nedôsledne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 druhá veta a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), v ktorom krajský súd po vysporiadaní sa so žalobnými dôvodmi znova vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležite (teda úplne a dostatočne konkrétne) odôvodní tak, aby ústavnému právu na spravodlivé súdne konania bolo urobené zadost'.

V novom rozhodnutí rozhodne však krajský súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3: 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.